

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120225450
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6120225450.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanej: T. Z., Z.. XX.X.XXXX, B. V. O., M.. F. XXX/X, o zaplatenie 3.000 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 29.6.2020 sp. zn. 7Csp/41/2020

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 29.6.2020 č.k. 7Csp/41/2020 - 139 vo výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) vyššie označeným rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 3.000 € s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.000 € od 18.12.2018 do zaplatenia (výrok I.), povolil žalovanej platiť dlžnú istinu v mesačných splátkach po 200 €, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci vopred s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky nastáva zročnosť celého plnenia (výrok II.) a trovy konania žalobcovi nepriznal (výrok III.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu rozsudkom pre uznanie a o trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP s poukazom na majetkové, sociálne, osobné a finančné pomery žalovanej, ktoré považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania a prihliadal aj na postoj žalovanej v priebehu konania, ktorá uznala nárok žalobcu v celom rozsahu. Konštatoval, že nepriznanie trov konania žalobcovi neohrozí jeho finančné postavenie na trhu.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP. Namietal nepreskúmateľnosť rozsudku vo výroku o trovách konania, keď súd nešpecifikoval dôvody, ktoré ho viedli k aplikácii ust. § 257 CSP a z akého dôvodu považoval daný prípad za výnimočný. Týmto procesným postupom znemožnil žalobcovi uskutočňovať jeho procesné práva. Zároveň namietal, že rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci pre absenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania. Argumentoval tým, že aplikácia ust. § 257 CSP musí byť celkom výnimočná a jeho aplikácia musí byť aj náležite odôvodnená. Súd musí prihliadať nielen k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom strán konania, ale aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde a na postoj strán v priebehu konania. Súd posudzoval iba majetkové a sociálne pomery žalovaného, pričom opomenul prihliadnúť na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde. Žalovaná bola opakovane v predžalobných výzvach upozornená na možnosť uplatnenia žalobcovho nároku v súdnom konaní, napriek tomu dlžnú sumu neuhradila ani len čiastočne. Žalobca teda nemal inú možnosť, než uplatniť nárok na súde. Žalovaná sa nesnažila ani len dohodnúť na splátkovom kalendári. Vznik sporu teda zavinila žalovaná, a preto je krajne nespravodlivé, aby takémuto nezodpovednému konaniu

bola poskytnutá ochrana a žalobcovi by nebol priznaný ani len súdny poplatok, ktorý bol nútený zaplatiť a ktorý predstavuje náklady, ktoré by mu inak neboli vznikli. Aplikácia § 257 CSP je preto neprimerane tvrdá voči žalobcovi. Z týchto dôvodov navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a priznať mu nárok na náhradu trov celého konania.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

6. Uznesenie je v napadnutom výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Správne, aj keď stručné sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné :

8. V danom spore súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 257 CSP potom, čo vzal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, spočívajúcich v majetkových, sociálnych, osobných a finančných pomeroch žalovanej, pričom zohľadnil majetkové pomery žalobcu, ktoré týmto rozhodnutím nebudú ohrozené a zároveň zohľadnil aj postoj žalovanej v konaní, ktorá žalovanú pohľadávku uznala v celom rozsahu.

9. V zmysle ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Citované ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. Ide pritom o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. K aplikácii vyššie citovaného zákonného ustanovenia dochádza aj z aspektov sociálnych, kedy súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, pričom si vždy všíma aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Dôvody hodné osobitného zreteľa teda buď spočívajú v dôvodoch na strane sporovej strany alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu.

11. Aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

12. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 29.6.2020 za prítomnosti právnej zástupkyne žalobcu z výsluchu žalovanej zistil také jej osobné, majetkové a zárobkové pomery, ktoré sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi v zmysle ust. § 257 CSP. Z výsluchu žalovanej vyplynulo, že je na materskej dovolenke s 5-mesačným dieťaťom, jej príjmom je materský príspevok vo výške 37 € na deň a detské prídavky, pričom jej manžel v rámci opatrení Covid 19 dostáva iba 250 € mesačne. S manželom a dieťaťom pritom bývajú u matky žalovanej v jej rodinnom dome, ktorého nie je spoluvlastníčkou, pričom jej prispievajú na chod domácnosti. Z výsluchu žalovanej vyplynulo, že nemá iný príjem a neuviedla žiaden majetok väčšej hodnoty.

13. Takto zistené osobné, majetkové a zárobkové pomery prítomná právna zástupkyňa žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnila a nemala ani ďalšie návrhy na dokazovanie.

14. Keďže tvrdenia o majetkových, zárobkových a sociálnych pomeroch žalovanej neboli sporné, súd z nich vychádzal pri rozhodovaní o trovách konania bez toho, aby požadoval od žalovanej ich preukázanie listinnými dôkazmi.

15. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že zistené majetkové a sociálne pomery žalovanej tak, ako sú vyššie popísané a ako boli zistené výsluchom žalovanej, sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi v zmysle ust. § 257 CSP.

16. Odvolací súd už len dopĺňa, že práve osobné, majetkové a zárobkové pomery žalovanej boli dôvodom jej žiadosti o splácanie dlhu v mesačných splátkach po 200 €.

17. Vzhľadom na nepriaznivé majetkové pomery žalovanej a jej manžela so zohľadnením, že sa starajú o maloleté dieťa, vo vzťahu ku ktorému si plnia vyživovaciu povinnosť a z dôvodu starostlivosti o dieťa žalovaná nemá možnosť sa zamestnať, ako aj so zohľadnením nepriaznivých ekonomických dopadov na majetkové a finančné pomery mnohých rodín, spôsobené pandémiou Covid 19, ako nakoniec tieto aj vyplynuli z výpovede žalovanej, by uloženie povinnosti žalovanej nahraďiť žalobcovi aj trovy konania, ktoré už v čase vydania platobného rozkazu predstavovali 564,42 €, mohlo ohroziť uspokojovanie základných potrieb žalovanej a jej maloletého dieťaťa.

18. Zároveň žalobca počas celého konania nedeklaroval také svoje majetkové pomery, ktoré by mali byť rozhodnutím o nepriznaní mu náhrady trov konania nepriaznivo ovplyvnené.

19. Správne súd prihliadol aj na postoj žalovanej v konaní, ktorá na prvom pojednávaní v spore uznala žalobou uplatnený nárok v celom rozsahu a ďalšími procesnými úkonmi neprispela k zbytočnému navyšovaniu trov konania.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, samotná skutočnosť, že súdne konanie zavinila žalovaná tým, že si riadne neplnila záväzky a neprejavila ani snahu o uzavretie splátkového kalendára, nemôže byť dôvodom vylučujúcim aplikáciu ust. § 257 CSP.

21. V spise sa nachádzajú výzvy právneho predchodcu žalobcu na úhradu dlžnej sumy bez dôkazu o ich doručení, resp. aspoň odoslani žalovanej a bez ponuky možnosti splátkového kalendára. Následne žalobca výzvou z 10.1.2020 vyzval žalovanú na plnenie v lehote do 20.1.2020 s upozornením na možnosť uplatnenia pohľadávky na súde, pričom preukázal iba odoslani tejto výzvy dňa 13.1.2020 a vzhľadom na výšku pohľadávky 20.747,96 € bolo opäť nereálne, aby v lehote cca 7 dní bola žalovaná schopná pohľadávku v takejto výške uhradiť, čím si podľa názoru odvolacieho súdu iba formálne splnil povinnosť predžalobnej výzvy bez poskytnutia reálnej možnosti žalovanej svoj dlh uhradiť, hoci aj na základe nového splátkového kalendára.

22. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).